

Literárne talenty nás nesklamali

Počas jarných prázdnin sme v rámci projektu Gymleťáci spolu a bezpečne ukončili súťaž v písaní esejí na tému „Ja a moderné technológie“. Do súťaže sa zapojilo 73 študentov z ročníkov sekunda až sexta. Môžeme sa pochváliť školskou súťažou s medzinárodnou účasťou ☺. Svoju esej do súťaže poslala aj naša zahraničná študentka Cevallos Camila Mishelle Palacios.

Všetkým účastníkom za odovzdané práce ďakujeme. Podarilo sa vám dodržať všetky technické požiadavky a dúfame, že aj zamyslieť sa nad vzťahom k moderným technológiám a nad ich využívaním.

Vzhľadom na veľké množstvo prác vyhodnotenie súťaže a vyhlásenie víťaza bolo naozaj veľmi náročné. Porota nakoniec vybrala dve práce.

V kategórii príma až terciá prvú cenu získava **Alžbeta Ľudmová** zo sekundy A.

V kategórii kvarta až sexta si prvé miesto odnáša **Gabika Halienová** zo sexty A.

Obom víťazkám gratulujeme!

Ceny budú našim najúspešnejším pisateľkám odovzdané počas školského kola projektovej konferencie.

Ak máte záujem, môžete si obe práce prečítať pod fotografiami. ☺

Vít'azná esej Alžbety Ľudmovej:

Ja a moderné technológie

Ahojte! Volám sa Teedy. Som elektroškriatok. Som ešte mladý, a preto nemám toľko skúseností ako ostatní. Mám len 74 rokov. Narodil som sa v roku 1939, no elektroškriatkom som sa stal až v roku 1943. Vtedy sa zistilo, na čo som naviazaný. Viete, aká udalosť sa stala v roku 1943? Vynašli prvý počítač. Už vám zapína? Áno, som škriatok počítačov. Čo? Ešte ste o mne nepočuli? Ani o elektroškriatkoch? Tak ja vám to ozrejším.

Narodíme sa malý ako hmyz. Vyzeráme trochu ako muchy, ale na rozdiel od nich máme naozajstnú inteligenciu a vkus pre módu. Väčšinou sa po 3-5 rokoch prejaví, na čo sme naviazaní. U mňa sú to počítače. Vtedy sa premeníme na maličkých škriatkov v zelených šatočkách a naučíme sa využívať svoje schopnosti v rôznych zariadeniach. Ja sa dokážem vyblázniť v počítači. Mám aj dvoch bratov – volajú sa Teelo a Teefo. Sú naviazaní na notebooky a tablety. Môj bratranec Tagy zas na mobily. Strýko Ferdinand – telefóny, pevné linky... Teta Magda – mikrovlnky. Ujo Graivo – televízory. Vidíte? Každá elektronická vymoženosť má svojho škriatka.

V poslednej dobe sa trochu bojíme o našich veľkých pomocníkov – ľudí. Elektronika ich stále viac a viac ovláda a vťahuje do seba. Čoraz viac zabúdajú na prírodu a krásy okolo seba. Snažia sa vymyslieť stále nové a nové zábavky a nevšímajú si, že to všetko môžu nájsť aj v prírode. Nová super hra? Aká? Lov zvierat? Starostlivosť o svojho miláčika? Čo ešte?

Zamyslite sa – všetko to nájdete v prírode. Neupínajte sa na elektroniku! Síce som elektroškriatok, ale aj ja si niekedy potrebujem oddýchnuť od toho žiarenia. Ako oddychujem? Prejdem sa, zahrám sa s kamarátmi na schovávačku, naháňam zvieratá... No ták... vám „gamerom“ nechýba slnko? A vtáky? Srnky? Moderné technológie vám zatemnili mozog? Ste na nich závislí? Bez mobilu či tabletu ani nevyjdete z domu? Myslíte si, že keď idete do lesa, nutne potrebujete mobil, aby ste od nudy nezomreli? Ak zapojíte svoju fantáziu, nudiť sa určite nebudete.

Áno, viem, nie je to jednoduché. Porozmýšľajte! Ale už musím ísť, počítač je unavený. Áno, aj ony sa unavujú. Tak nechajte oddýchnuť ich aj seba. Ak si moje rady zoberiete k srdcu, budem vám vďačný.

S pozdravom
elektroškriatok Teedy.

Vít'azná esej Gabriely Halienovej:

Ja a moderné technológie

Každý deň po nich siahneme...

Každý deň ich využijeme...

Každý deň pri nich strávime zopár chvíľ...

Každý deň...

Je zbytočné sa tváriť, že neholdujem výtvarníkom súčasnej doby. Nepatrím však medzi tých závislákov, čo behajú po budovách alebo verejných priestranstvách s mobilom v ruke a hľadajú wifinu. Toto je už skutočne prehnané. Ja si vystačím s našou domácou wifi. Pekne si počkám, až sa vrátim zo školy domov, dám si čosi pod zub, a potom... Hurá, učenie! Hah, jasné! Internet! Nuž, a keď nie mobil, tak postačí aj notebook či počítač. V mojom prípade počítač, pretože u nás doma žiadny notebook nenájdete – oco je zásadne proti, vraj „načo by nám bol, veď máme dobrý počítač“. Uhm, hej. Keď po takej hodine začne fungovať normálne, môžem na ňom začať pracovať. Spúšťam Google, treba mi pozháňať nejaké informácie na prezentáciu. Ale ešte predtým, ako začnem... Facebook. Gmail. Tumblr. Youtube. Nemôžem sa predsa stále venovať len škole! Keď zatvorím všetky okienka s chatom, vymažem zbytočné emaily, prečítam niektoré novopridané fanfikcie, popozieram zopár obrázkov a vypočujem si akúsi pesničku, môžem sa vrhnúť do skutočnej práce. Ale... To je už toľko hodín?! Veď ešte nemám tú prezentáciu! A čo písomka z biológie? A nespomínala náhodou angličtinárka, že má v úmysle skúšať z nových slovíčok? A ešte som nevyložila riad z umývačky a mala som aj povysávať... Ale to fakt máme tie úlohy na zajtra? Znova otváram facebook. Musím si overiť, čo všetko treba na zajtrajší deň... Ááá, nový obrázok na Tumblr, to si musím pozrieť... Aj nový email! A taktiež nový...

Je večer. Nič som nestihla, vďaka „pomoci“ moderných technológií. Asi by ku každému modernému výrobku mali odteraz pribalovať štítok „Využívajte ma s rozumom!“